

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: DFH Haus CZ, s. r. o.**, se sídlem Žákava 162, 332 04 Nezvěstice, *zastoupeného Ing. Radkem Lančíkem, daňovým poradcem, se sídlem Brno, Divadelní 4*, proti **žalovanému: Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2015, čj. 4937/15/5200-11431-706012,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2015, čj. 4937/15/5200-11431-706012, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 18.200,- Kč, ve lhůtě do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce Ing. Radka Lančíka, daňového poradce.**

O d ů v o d n ě n í

[I] Vymezení věci

Žalobce se žalobou ze dne 8. 4. 2015, Krajskému soudu v Plzni doručenou prostřednictvím datové zprávy dne 17. 4. 2015, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2015, čj. 4937/15/5200-11431-706012 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo podle § 116 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*daňový řád*“), zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Plzeňský kraj (dále jen „*prvoinstanční správní orgán*“ nebo „*správce daně*“) ze dne 13. 6. 2014, čj. 1266923/14/2300-14500-403121 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“). Prvoinstančním rozhodnutím bylo dle § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu zastaveno řízení o návrhu žalobce na povolení obnovy vyměřovacích řízení na dani z příjmu právnických osob za zdaňovací období roku 2010 a 2011. Žalobce dále požadoval, aby mu bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

[II] Žaloba

Žalobce připomněl, že předmětem sporu je posouzení, zda byla dodržena šestiměsíční lhůta pro podání návrhu na obnovu řízení ve věci daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2010 a 2011 po obdržení výsledků daňové kontroly provedené německým finančním úřadem u mateřské společnosti DFH Fertighaus Holding AG a u spojené osoby DFH Musterhäuser GmbH. Sporným je den, kdy žalobce výsledky daňové kontroly od mateřské společnosti DFH Fertighaus Holding AG obdržel. Žalobce dle svého názoru doložil, že výsledky daňové kontroly obdržel od mateřské společnosti DFH Fertighaus Holding AG dne 19. 6. 2013 a při podání návrhu na povolení obnovy řízení ve věci daně z příjmů právnických osob za rok 2010 a 2011 dne 19. 12. 2013 jej podal v šestiměsíční lhůtě. Naproti tomu žalovaný míní, že žalobce výsledky daňové kontroly obdržel od mateřské společnosti DFH Fertighaus Holding AG dříve, než dne 19. 6. 2013, a proto k podání návrhu na povolení obnovy řízení ve věci daně z příjmů právnických osob za rok 2010 a 2011 dne 19. 12. 2013 došlo po šestiměsíční lhůtě.

Na základě výsledků daňové kontroly u mateřské společnosti DFH Fertighaus Holding AG a u spojené osoby DFH Musterhäuser GmbH v SRN, která se týkala kontroly let 2005 – 2007, podal žalobce dodatečná přiznání k dani z příjmů právnických osob společnosti OKAL CZ s.r.o. za roky 2005, 2006, 2010 a 2011. O konečných výsledcích kontroly byla mateřská společnost DFH Fertighaus Holding AG informována na základě platebních výměrů, které obdržela dne 17. 5. 2013, a společnost OKAL CZ s.r.o. (žalobce) o tom byla mateřskou společností DFH Fertighaus Holding AG informována dne 19. 6. 2013 dopisem ze dne 18. 6. 2013. Daňová kontrola v Německu se týkala mimo jiné převodních cen, které byly fakturovány společností OKAL CZ s.r.o., dodatečná přiznání k dani z příjmů právnických osob společnosti OKAL CZ s.r.o. za roky 2005, 2006, 2010 a 2011 proto podal žalobce v souladu s Úmluvou o zamezení dvojího zdanění v souvislosti s úpravou zisku spojených podniků č. 90/436/EHS publikované ve sbírce mezinárodních smluv pod číslem 93/2006, tzv. Arbitrážní konvencí. V platebních výměrech na rok 2005 a 2006 je odkazováno na zprávu o kontrole ze dne 20. 12. 2012, která byla vydána finanční správou spolkové země Porýní – Falc, pracoviště Koblenz. Část, která se týká společnosti OKAL CZ s.r.o., je uvedena pod bodem 1.9 této zprávy. Bod 1.9 uvedené zprávy zmiňuje úpravu cen, a to v závislosti na výsledcích ukončeného mezinárodního dohádovacího řízení (řešení případu dohodou dle Úmluvy o zamezení dvojího zdanění v souvislosti s úpravou zisků sdružených podniků). Mezinárodní dohádovací řízení probíhalo na roky 2002, 2003 a 2004, a to v souvislosti s úpravou cen v těchto letech. Na základě kontroly v Německu byly upraveny ceny a společnost OKAL CZ s.r.o. podala dne 20. 12. 2007 dodatečná daňová přiznání. Protože finanční úřad nesouhlasil s doměřením a úpravou cen na německé straně, bylo zahájeno mezinárodní dohádovací řízení. To bylo ukončeno v srpnu 2012 a dodatečné platební výměry vydané Finančním úřadem v Blovicích byly společnosti OKAL CZ s.r.o. doručeny dne 17. 9. 2012. Daňová kontrola v Německu, která se týkala let 2005 – 2007, přihlédla k výsledkům tohoto arbitrážního řízení a upravila ceny tak, aby obsahovaly 5 % ziskovou přírážku. Úprava cen byla provedena a zjištěna jen za roky 2005 a 2006. Úprava cen neproběhla do fakturováním rozdílů, neměla tedy dopad do účetnictví společnosti OKAL CZ s.r.o. a došlo pouze k podání dodatečných přiznání a úpravě daňových základů a daně.

Na základě informace o konečných výsledcích kontroly mateřské společnosti DFH Fertighaus Holding AG, které společnost OKAL CZ s.r.o. obdržela dne 19. 6. 2013 od mateřské společnosti DFH Fertighaus Holding AG dopisem ze dne 18. 6. 2013, podala dne 27. 6. 2013 společnost OKAL CZ s.r.o. dodatečná přiznání k dani z příjmů právnických osob

za roky 2005, 2006, 2010 a 2011. Dodatečným platebním výměrem Finančního úřadu pro Plzeňský kraj, Územní pracoviště v Blovicích, čj. 816251/13/2304-24801-401538 ze dne 8. 7. 2013 byla vyměřena daňová ztráta u daně z příjmů právnických osob za rok 2006 ve výši 5.621.440 Kč. Aby narovnání stavu transferových cen mezi spřízněnými osobami nebylo iluzorní a mělo ekonomické ratio, podal žalobce i dodatečná přiznání k dani z příjmů právnických osob za roky 2010 a 2011 a v nich uplatnil snížení základu daně o daňovou ztrátu za rok 2006 ve výši 1.040.583,- Kč za rok 2011 a ve výši 3.210.867,- Kč za rok 2010. Na to Finanční úřad pro Plzeňský kraj, Územní pracoviště v Blovicích, rozhodnutím čj. 819349/13/2304-24801-401538 ze dne 13. 9. 2013 a čj. 819339/13/2304-24801-401538 ze dne 13. 9. 2013 zastavil řízení ve věci podaných dodatečných přiznání k dani z příjmů právnických osob za roky 2010 a 2011 z důvodu, že podle § 38p odst. 1 zákona o daních z příjmů nelze dodatečně uplatnit snížení základu daně o daňovou ztrátu, pokud současně není dodatečně zvýšen základ daně. Jestliže Finanční úřad pro Plzeňský kraj, Územní pracoviště v Blovicích, dodatečným platebním výměrem čj. 816251/13/2304-24801-401538 ze dne 8. 7. 2013 vyměřil daňovou ztrátu u daně z příjmů právnických osob za rok 2006 ve výši 5.621.440,- Kč, pak, aby narovnání stavu transferových cen mezi spřízněnými osobami skutečně nebylo iluzorní a mělo ekonomické ratio, je spravedlivé, aby základ daně z příjmů právnických osob za roky 2010 a 2011 byl snížen o daňovou ztrátu za rok 2006, a pokud tomu brání § 38p odst. 1 zákona o daních z příjmů, pak je třeba najít jinou procesní cestu, kterou bude možné docílit snížení základu daně z příjmů právnických osob za roky 2010 a 2011 o daňovou ztrátu za rok 2006.

Žalobce dále připomněl (a částečně i citoval) judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně rozhodnutí ze dne 27. 3. 2007, čj. 8 Afs 111/2005 - 106, ze dne 28. 5. 2013, čj 2 Afs 77/2012 – 21, ze dne 22. 7. 2013, čj. 8 Afs 45/2012 – 47 a ze dne 27. 2. 2014, čj. 9 Afs 41/2013–33. Na základě toho žalobce konstatoval, že jestliže podle judikatury Nejvyššího správního soudu lze vyšší částku daňové ztráty uplatnit v doměřovacím řízení a ve vyměřovacím řízení, pak není důvodu, proč by vyšší částku daňové ztráty nebylo možné uplatnit také v obnoveném vyměřovacím řízení.

Procesní cestou, kterou by bylo možné docílit snížení základu daně z příjmů právnických osob za roky 2010 a 2011 o daňovou ztrátu za rok 2006, je povolením obnovy řízení otevřít vyměřovací řízení dle řádných přiznání k dani příjmů právnických osob za roky 2010 (podaného dne 30. 6. 2011) a 2011 (podaného dne 29. 6. 2012) a ve vyměřovacím řízení uplatnit daňovou ztrátu za rok 2006. U návrhu na povolení obnovy řízení ve věci vyměření daně z příjmů právnických osob za rok 2010 a 2011 a v obnoveném řízení ve věci řádných přiznání k dani příjmů právnických osob za roky 2010 (podaného dne 30. 6. 2011) a 2011 (podaného dne 29. 6. 2012) při uplatnění daňové ztráty za rok 2006 ve výši 1.040.583,- Kč za rok 2011 a ve výši 3.210.867,- Kč za rok 2010 je nutné šestiměsíční lhůtu počítat od 19. 6. 2013 a uplynula dne 19. 12. 2013. Datum 19. 6. 2013 plyne z dopisu ze dne 18. 6. 2013 od mateřské společnosti DFH Fertighaus Holding AG o výsledcích kontroly, který byl společností OKAL CZ s.r.o. doručen dne 19. 6. 2013. Dodržení lhůty 6 měsíců pro podání návrhu na povolení obnovy řízení je proto správné počítat od 19. 6. 2013 a nikoliv od 17. 5. 2013 jak tvrdí žalovaný. K tomu žalobce předložil časovou chronologii dat významných pro věc a pokračoval, že datum 17. 5. 2013 je uvedeno jako den zjištění důvodu pro podání dodatečných přiznání k dani z příjmů právnických osob ze dne 20. 6. 2013, 22. 6. 2013, 24. 6. 2013 za roky 2005, 2006, 2010 a 2011, podaných dne 27. 6. 2013. Z vysvětlení ze dne 21. 6. 2013 k těmto dodatečným přiznáním, podanému dne 27. 6. 2013, plyne, že dne 17. 5. 2013 se společnost DFH Musterhäuser GmbH dozvěděla o platebních výměrech. Z toho plyne, že datum 17. 5. 2013 uvedené jako den zjištění důvodu pro podání dodatečných přiznání je chybné, jelikož datum 17. 5. 2013 je den doručení platebních výměrů společnosti DFH

Musterhäuser GmbH, a nikoliv žalobci. O nesprávnosti data 17. 5. 2013 jako dne zjištění důvodu pro podání dodatečných přiznání svědčí i výše uvedené časová chronologie jednotlivých dat.

Žalobce proto souhlasí se žalovaným v tom, že uvedené skutečnosti byly mateřské společnosti známy dne 17. 5. 2013. Žalobci však byly známy až dne 19. 6. 2013 z dopisu ze dne 18. 6. 2013. Z popsané časové chronologie jednotlivých dat je vidět, že žalobce se o důvodech pro podání návrhu na povolení obnovy řízení ve věci daně z příjmů právnických osob za rok 2010 a 2011 nedozvěděl dne 17. 5. 2013, jak tvrdí žalovaný, protože dne 17. 5. 2013 se o platebních výměrech dozvěděla společnost DFH Musterhäuser GmbH. Datum 17. 5. 2013 je uvedeno v červeném písmu v modrém razítku na platebních výměrech vystavených německým finančním úřadem pro společnost DFH Musterhäuser GmbH. Datum 17. 5. 2013 označené žalobcem v dodatečných přiznáních proto není správné, protože žalobce správně měl den zjištění důvodu pro podání dodatečných přiznání k dani z příjmů právnických osob ze dne 20. 6. 2013, 22. 6. 2013, 24. 6. 2013 za roky 2005, 2006, 2010, a 2011, podaných dne 27. 6. 2013 uvést datum 19. 6. 2013, kdy od společnosti DFH Musterhäuser GmbH obdržel dopis ze dne 18. 6. 2013 s platebními výměry a se všemi nutnými přílohami. K doložení tohoto tvrzení žalobce přiložil dopis (ze dne 18. 2. 2015) společnosti Moore Stephensen s.r.o. a navrhl jako svědka vyslechnout autorku tohoto dopisu paní V.J. k dosvědčení tvrzení uvedeného v tomto dopise. Vzhledem k tomu, že žalobce výsledky daňové kontroly od mateřské společnosti DFH Fertighaus Holding AG obdržel dne 19. 6. 2013 a dne 19. 12. 2013 podal návrh na povolení obnovy řízení ve věci daně z příjmů právnických osob za rok 2010 a 2011, podal jej v šestiměsíční lhůtě a nikoliv po uplynutí této lhůty. Žalovaný a Finanční úřad pro Plzeňský kraj proto neměly zastavit řízení o návrhu na povolení obnovy řízení ve věci daně z příjmů právnických osob za rok 2010 a 2011 z důvodu podání po uplynutí šestiměsíční lhůty. Je totiž třeba vycházet z § 35 odst. 3 daňového řádu, podle něhož se v pochybnostech považuje lhůta za zachovanou, pokud se neprokáže opak. Opak žalovaný a Finanční úřad pro Plzeňský kraj neprokázaly.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný se k žalobě vyjádřil v podání ze dne 9. 6. 2015. Navrhoval zamítnutí žaloby, když argumentačně vycházel z obsahu napadeného rozhodnutí.

[IV] Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Žalobce i žalovaná ve smyslu § 51 odst. 1 věty první s. ř. s. souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání.

S ohledem na skutečnost, že předchozí rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 12. 2016, čj. 30 Af 12/2015 - 121, byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 8. 2017, čj. 7 Afs 117/2017 - 34 (dále jen „*zrušující rozsudek*“), byl soud na základě

§ 110 odst. 4 s. ř. s. současně vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušujícím rozsudku.

Soud dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.

Předmětem sporu mezi stranami bylo určení počátku běhu subjektivně stanovené lhůty pro podání návrhu na obnovu vyměřovacího řízení k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2010 a 2011. Zatímco žalobce tvrdil, že daná lhůta počala běžet dne 19. 6. 2013, kdy se dozvěděl od mateřské společnosti o výsledku daňové kontroly (tj. o důvodu obnovy řízení), žalovaný vycházel z toho, že žalobce nabytí vědomí o důvodu obnovy dříve – již dne 17. 5. 2013.

Náležitosti návrhu na obnovu řízení upravuje § 118 odst. 3 daňového řádu, podle něhož platí, že „v návrhu na povolení obnovy řízení musí být uvedeny okolnosti svědčící o jeho důvodnosti a o dodržení lhůty pro podání návrhu na povolení obnovy řízení.“ V návrhu na obnovu řízení ze dne 19. 12. 2013 stran dodržení lhůty subjektivní žalobce uvedl, že „v příloze přikládáme dopis ze dne 18. 6. 2013 od mateřské společnosti DFH Fertighaus Holding AG o výsledcích kontroly, který byl společnosti OKAL CZ s.r.o. (dřívější obchodní firma žalobce, pozn. soudu) doručen dne 19. 6. 2013. Dodržení lhůty 6 měsíců pro podání návrhu na povolení obnovy proto počítáme od 19. 6. 2013.“ Soud má na základě shora uvedeného za to, že žalobce naplnil předpoklady stanovené § 118 odst. 3 věta druhá daňového řádu, když tvrdil skutečnost svědčící o dodržení subjektivní lhůty, a zároveň na podporu svého tvrzení předložil důkazní prostředek (dopis mateřské společnosti), jehož obsah podporuje jím prezentovaný argument o zachování lhůty. Za této situace bylo na žalovaném, aby v souladu s § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu prokázal skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost důkazních prostředků uplatněných žalobcem a odůvodnil svůj závěr o nedodržení subjektivní lhůty. S ohledem, že je v daném stádiu odpovědný za prokázání skutkového stavu žalovaný, musí přesvědčivě hodnotit a vysvětlit, proč je okamžikem počátku běhu lhůty právě datum 17. 5. 2013, od něhož se odvíjí jeho argumentace o opožděnosti návrhu na obnovu. Soud má za to, že této povinnosti žalovaný nedostál, když se nijak nezaobíral jednotlivými daty uvedenými na německém platebním výměru (tj. listiny, kterou žalobce chápe jako důvod obnovy). Platební výměr totiž obsahuje řadu časových údajů, konkrétně 15. 4. 2013, 16. 4. 2013, 17. 5. 2013, 21. 5. 2013, z nichž není na první pohled zřejmé, kdy nabytí právní moci, tj. stal se závazným aktem autoritativně určujícím práva a povinnosti, neboť až od tohoto momentu lze vůbec hovořit o způsobilosti dané listiny být důvodem pro obnovu řízení. Jinak řečeno, žalovaný nemůže založit z jeho pohledu klíčový rozhodovací důvod na datum 17. 5. 2013, pokud není vyjasněno, že daný datum vůbec může odpovídat realitě s ohledem na průběh německého daňového řízení, a to bez ohledu na skutečnost, že se jedná o údaj uvedený žalobcem v dodatečných daňových přiznáních a vysvětlení. Ostatně, žalobce v podané žalobě na tuto okolnost poukazuje, uvedení data 17. 5. 2013 v dodatečných daňových přiznáních označuje za chybu v psaní a datem právní moci německého platebního výměru je podle jeho názoru až den 21. 5. 2013.

Podle názoru soudu má však tato polemika do jisté míry podružný význam. Je třeba si uvědomit, že všechna výše uvedená data (bez ohledu na to, které skutečně určuje právní moc německého platebního výměru) se vztahují k okamžiku, kdy nabytí určitou informaci mateřská společnost žalobce, tj. subjekt německého práva, osoba odlišná od žalobce, proto není možné bez dalšího předpokládat, že ve stejný okamžik se tuto informaci musel nutně dozvědět i sám žalobce v postavení dceřiné společnosti (a to zvláště za situace, kdy žalobce dokládá nabytí vědomosti o důvodu obnovy dopisem ze dne 19. 6. 2013). Žalovaný se však v odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu k určení tohoto klíčového okamžiku omezil

na z pohledu soudu toliko nicneříkající spekulativní tvrzení, že „s ohledem na obchodní a vlastnický vztah mezi odvolatelem a zahraniční společností DFH Fertighaus a.s., tj. zahraniční mateřskou společností, je možné uvést, že tato zahraniční společnost realizovala svou funkci majoritního vlastníka odvolatele prostřednictvím zahraničních fyzických osob ve statutárních orgánech odvolatele. Je zcela nepochybné, že tyto významné řídicí a rozhodovací pozice jim umožňovaly získání a předávání důležitých informací využitelných pro obě společnosti, mezi něž rozhodně patří i výsledky daňových kontrol, které mají dopady na stanovení převodních cen (resp. stanovení daňové povinnosti), vycházející z mezinárodního dohadovacího řízení, jehož se zúčastnily daňové správy obou dotčených států (tj. ČR a SRN).“

Soud se neztotožnil ani se závěrem žalovaného, že „**uvedenými důkazními prostředky** (určujícími datum běhu subjektivní lhůty, pozn. soudu) **daňový subjekt disponoval ještě před obdržetím písemného oznámení ze dne 19. 6. 2013, neboť na jejich základě byl schopen sestavit a podat dodatečná daňová přiznání za rok 2005, 2006, 2010 a 2011 (Přílohy č. 7 až 10), v nichž označil jako den zjištění důvodu pro jejich podání již dne 17. 5. 2013.** (zvýrazněno soudem)“ Soud by mohl dát žalovanému za pravdu ohledně tohoto argumentu pouze v hypotetickém případě, v němž by žalobce podal dodatečná daňová přiznání přede dnem 19. 6. 2013, neboť za této situace by vskutku platilo, že o důvodech obnovy s ohledem na totožný skutkový základ dodatečných daňových přiznání a návrhu na obnovu řízení musel žalobce nabýt vědomost již před jím uváděným datem. K takové sledu kroků však v projednávané věci nedošlo. Soud zdůrazňuje, že žalobce podal dodatečná daňová tvrzení až dne 27. 6. 2013, tj. až osm dní po obdržení dopisu od mateřské společnosti, proto není možné z jejich podání dovozovat závěr, k němuž přistoupil žalovaný, neboť daná časová souslednost nijak nevylučuje argumentaci žalobce, že znalost o rozhodných skutečnostech nabyl dne 19. 6. 2013, přičemž uvedení data 17. 5. 2013 představovalo toliko chybu v psaní.

Závěrem soud uvádí, že si je vědom určitých těžkostí spojených s prokazováním počátku běhu subjektivně určené lhůty, neboť v rámci dokazování je z povahy věci nutné vycházet pouze z nepřímých důkazů zachycujících odrazy vědomí, tj. vnitřního stavu myslí určitého subjektu, do vnějšího objektivního světa. Pokud by i nadále přetrvávaly pochybnosti o počátku běhu lhůty, jeví se soudu jako nejtransparentnější řešení „propustit“ věc do meritorní fáze rozhodování o obnově řízení (povolení či zamítnutí návrhu), a to zvláště za situace, kdy žalovaný již v rámci napadeného rozhodnutí zaujal určitý postoj i k této otázce (viz str. 7 uprostřed napadeného rozhodnutí).

Soud neprovedl žádný z žalobcem navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

Vzhledem k tomu, že žaloba byla důvodná, soud **napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení (§ 78 odst. 1 s. ř. s.)**. S ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí, soud současně vyslovil, že se **věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.)**. Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

[V] Náklady řízení

Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto mu soud přiznal v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném

soudním poplatku ve výši 3.000,- Kč, v zaplaceném soudním poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000,- Kč a v odměně advokáta za úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), tj. převzetí a příprava zastoupení, dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tj. podání žaloby, podání kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. advokátního tarifu sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního činí částku 3.100,- Kč. Za tři úkony právní služby tak žalobci přísluší náhrada ve výši 9.300,- Kč. Podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku ve výši 300,- Kč. Za tři úkony právní služby tak soud žalobci přiznal náhradu ve výši 900,- Kč. Vzhledem k tomu, že zástupce nepředložil osvědčení o registraci plátce daně z přidané hodnoty vydané příslušným správcem daně žalobce, soud nezvýšil náklady řízení o částku odpovídající této dani. Celkem náklady řízení tedy činí částku 18.200,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 28. prosince 2017

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu